

udestående fordringer, leverandørgæld m. v., og dette vil også øve indflydelse på, hvornår det bliver nødvendigt at trække på kassekrediten.

Eksempel 3.

En erhvervsdrivende står ved årets begyndelse med en gæld, som af skattemyndighederne er anerkendt som erhvervsmæssig. Virksomheden giver underskud i løbet af regnskabsåret, og han er derfor nødt til at lade være med at afdrage på gælden i regnskabsårets løb. Det er ikke nødvendigt for ham at optage lån til dækning af renteudgifter og leveomkostninger, idet hans udestående fordringer efterhånden går ind og leverandørgælden ikke nedsættes tilsvarende. Spørgsmålet er herefter, om fradraget for de i årets løb betalte renteudgifter skal nægtes helt eller delvis ud fra den betragtning, at han har opretholdt sin gæld (undladt afdrag), bl. a. fordi han skulle have dækket sine forbrugsudgifter. Selv om der er underskud i det pågældende regnskabsår, har fradragsretten betydning, fordi underskuddet kan modregnes i overskud i de to nærmest følgende regnskabsår.

En regel som den skitserede vil således blive særlig vanskelig at administrere. Det vil i mange tilfælde være umuligt for skatteyderne på forhånd at skaffe sig sikkerhed for, i hvilket omfang de vil kunne fradrage renteudgifter. Dette gælder dog ikke lønmodtagere, der ikke har nogen formue.

Det tilføjes, at ordningen ville stille så store krav til skatteadministrationen, at man måtte forudse en betydelig forøgelse af personalet, hvis ordningen overhovedet skulle administreres.

Selv med en betydelig forøgelse af administrationsapparatet må man i øvrigt regne med, at et stort antal skatteydere uden for gruppen af lønmodtagere og pensionister ville have betydelige muligheder for at tilrettelægge deres låntagning således, at de fik fradrag for den allervæsentligste del af deres renteudgifter. Der henvises herom til den fg. finansministers og flere ordføreres udtalelser under 1. behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 191 af 31. maj 1968 om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (lovforslag nr. 235, 1968-69, fremsat af hr. Ømann m. fl.).